

Bismillah...

AŞKIN SON ROMANI

AFRAZE

Arif Akdaş

Aşk Ölmedi, Aşk Yeniden Doğmayı Bekliyor...

“Afraze`yi Bir Yazan Bilir... Bir de Okuyan....”

İÇİNDEKİLER

BİSMİLLAH	9
SAKLI SIRLAR SARAYINDAKİ GİZEM	10
AŞK DEHLİZLERİ	15
ZAMAN SIRLARI	18
BENİM HİKÂYEM	24
YILLAR ÖNCE AFRAZE	27
MAĞRİPTEN AŞK GELDİ	35
HANIM RİCALLER	39
BEDİÜZZAMAN DÖNEMİNE BİR ZAMAN YOLCULUĞU	41
VE TAYY-I ARZ	42
AŞKIN SON MEKTUBU	46
ÇAM DAĞINDA AŞK YILDIZLARLA KONUŞMAK	51
YILDIZLAR	57
NURUN İZİNDEN KUTUPLARA TAYY-I ARZ	63
BEŞ KAPI BEŞ SIR	69
İKİ İSKENDER SIR İÇİNDE SIR	73
HIZIR ALEYHİSSELAM'LA ÂLEMLERE YOLCULUK	80
AZAZİL'DEN BEŞBİN YIL EVVEL	82
AKIL ÜSTÜ ÂLEMLERE ZAMAN YOLCULUĞU	88
BAB-I AŞKULLAH'IN ÖTESİ	92

HIZIR ALEYHİSSELAMDAN ABDEST DERSİ	93
HÜR ADAM	98
KAYIP ŞEHİR	101
TA-HA SÜRESİ'NİN DÜNYALAR ÜSTÜ SIRRI	106
DÜNYANIN ANA ZAMAN KAPISI KÂBE	108
NAMAZDAKİ BİLİMSEL MUCİZELER	111
ORUCUN BİLİMSEL MUCİZELERİ	112
GUSÜL ABDESTİ MUCİZESİ VE MÜSLÜMAN OLAN BİLİM ADAMLARI	112
BAŞÖRTÜSÜNDEKİ BİLİMSEL MUCİZELER	113
DUA'DAKİ METAFİZİK HİKMETLER	114
KOZMİK BİLİME GÖRE SADAKANIN MUAZZAM GÜCÜ VE ENERJİSİ	115
DÜNYA İNSANLIĞINI BİR ANDA İMAN ETTİRECEK SİR AYETLER	115
ZAMANIN GİZEMLİ SAYFALARINDA İSTANBUL VE AFRAZE ...	119
ÇARŞI PAZARLAR VE OSMAN'LI İSTANBUL`U	121
AYASOFYA'DA ZAMAN VE MEKÂN	123
BİR BABA VE EVLADIN HİKÂYESİ HARUN REŞİD	128
HÜZME HÜZME AŞK	130
SON SÖZ	132
ALTINCI KİTAP: DİBACE -YAKAZA HATIRALAR	139

Bismi'llâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm

“Hem bu misaller yok mu, biz onları insanlar için veriyoruz; ancak onlara âlimlerden başkası akıl erdiremez.”

Süret-ül Ankebut/43

ÂŞKIN VE ÂŞIKLARIN SULTANINDAN

*“Ey saki aşk(ın) şarabını tez getir.
Yaralı gönüle umut verki kendine gelsin.
Şirin dilberden bahset gönlüm şenlensin.
Hayderi nidasıyla (haykırışıyla) “ey dilber sen şirinsin”.
Gece ve gündüz inleyen aşıkları mecnun ettin....
Fakat bir tek telini yüzlerce Leyla ve Ziné’ye değişmem.”*

Sultan-ül Aşikin Mevlana

Şeyh Muhmmmed Emin El Hayderi (kuddise sirruhu) Hazretleri

Bismillah...

Selâmım size, gecenin ve gündüzün tümünde; Eklensin buna geçtikçe zaman, İçenler arasında umudun damlasını ; Evvelden beri, nicelerini boğdu bu ummanlar..

Ve dahi, bu kitap bizim zamanımızın dışındaki bir zamandan; yani, şimdi, geçmişte ve gelecekte olmayan anılardan oluşmuş bir zaman dışı zamandan söz eder. Yani, bir yaşam düzeyinden diğerine geçmeye benzer. Bu, boyutlar arası bir değişimdir. Yani âlemler içinde başka âlemler, dünyalar içinde, başka dünyalar...

O, yazılmamış yazdıran ve bana bu kitabı yazdıran böyle yazdırdı. “NUN”, “KALEM” ve yazdıklarına yemin olsun. Her kim, yazılmamış söylediğinde onu vakti geldiğinde idrak ederse, Yedi ayetin, yedi şifreli boyutu, yani sabit değişmeyen(Kriptolanmış olan) Batındaki yani içteki sırrına ait, Yedi Irk Kuvveti’nin İlâhi sırrına açıktaki, dört boyutlusu ile birlikte ulaşmış olur. Kainat’taki yazılmamış tüm mısraların sahibi de Cenab-ı Allah’dır. O dilediğine hesapsız rızık verir. Ve bu kitap küçük bilmeceler içermektedir...

SAKLI SIRLAR SARAYINDA GİZEM

Geçmişin virane köşelerinde keşfedilmemiş hazineler saklıdır. Zaman okyanusuna gömülü bu hazineler onları bulmayı saplantı haline getirmiş pek çok arkeoloğa ve hazine avcısına eziyet edercesine, arkalarında sadece efsaneler ve mitler bırakarak ortadan kaybolmuşlar. Kayıp tarihler, kayıp Şehirler, Kayıp uygarlıklar, geçmişin en büyük gizemleri...

Bu gizemleri ve hikmetleri çözme şansımızın olup olmadığıdır...

Tarihin ve geleceğin kilit noktalarında “Kilit Görevi” yapmak...

Çünkü siz, bilinmeyen ülkeye gelmiş oluyorsunuz. Ve O ülkenin adı da “GAYB ALEMİ” yani kayıp dev âlemdir...

Asılı deriden mamul kesenin içine tıktıktan sonra görevlilerle işçilerin peşine takılarak saman arabalarının durduğu bir yere giderek boş duran bir tanesine ellerinde kazmaları kürekleri ve gerekli teknolojik ekipmanlarla hep birlikte bir saman arabasının ardına atlayarak, iki sağlam yapılı beygirin sırtında meşin kırbacın şaklamasıyla yola koyulduk. Bu bölge tarihi yapılarıyla sit alanı olduğundan, doğal dengeyi korumak adına motorlu taşıtların, vasıtaların girmesine bile izin verilmiyordu. Her şey doğal burada, eski zamanlardaki gibi. Sanki geçmiş ve gelecek iç içe yaşıyordu. Gökyüzünün altında bundan daha güzel bir görüntü bulunabileceğine inanmıyorum. Yalnızca benim için değil herkes için karşılaşılabilecek en güzel görüntü ve insanın seyrine doyamadığı, İstanbul’un Paris kadar kalabalık olduğuna kuşum kalmadı. Bu şehri insanlara sevdiren, yalnızca çok ünlü anıtları değildir; burası, Osmanlı’nın büyük camileri ve saraylarının yanı sıra küçük ve sevimli camileri, eski çınarların gölgelediği ufak meydanları, dar ve eski sokaklarıyla da kendini sevdiren; burada ayrıca, ekilip biçilmeyen geniş alanlar ve yemyeşil sahalardan, özellikle de içindeki sık selvi ağaçlarının ışıldayan gökyüzüne doğru uzandığı büyük mezarlıklar da bulunmaktadır. Rıhtımları, dükkanları, Kapalıçarşı’nın labirentlerini doldurup taşıran halklar, gürültünün ve sessizliğin oluşturduğu bütün bu çelişkiler içinde, Doğu tutkusunu tatmin edecek bir İstanbul.

Gördüğüm manzara karşısında hissettiğim duygularım sanki gözlerimin önünde, masalsı bir oyunda bir opera dekorunu andıran muhteşem bir manzara açılıyor, bu manzaranın öyle garip bir güzelliği var ki insan gerçek olduğuna inanamıyor.

Doğu masallarının dekoru için hazırlanmış ve ressamın fantazisiyle yer lambalarının olanaksız ilahi ışıltıları içindeki opera tuvallerinden biri karşısında hissediyor kendini. Hayallerimde rüya gibi yapılar, değerli taşlardan sütunlar, altın başlıklar, zümrüt ve yakuttan ağaçlar, gümüş suların fışkırdığı kristal çeşmeler hayal etmekten yıldızlı gök kubbe gibi parlak, antik Asya kalıntıları gibi saygın ve kutsaldı İstanbul.”

“Sanki Binbir Gece Masalları’ndan bir sayfa gibi her şey.”

Kırlangıçlara yuvalarını kursun diye, alçıdan yapılmış delikli küçük evler asılmış; insanın kuşa sunduğu ve kuşun da güvenle kabul ettiği konukseverlik, insanların merhameti hayvanların hayatına saygı göstermeyi öğreten İslam’ın ve tasavvufi yaşayışın, insanı duygulandıran bir konukseverliği bu.

Kadim kentin çoğu ahşap evleri ve çarşıları, taştan minarelerini, seyre dalmıştık. Yıllarını bu sokaklarda geçirdiklerinden bizim bu şaşkınlığımızı anlayamayan işçiler kendi kendilerine söylenmekteydiler. Uzun seneler sahipsiz kalmış, Sırlar Sarayı’nın önüne geldiğimizde, hep beraber arabadan indik.

Tarihi Sarayın önünde bekleyen iki kişi ile toza toprağa bulanmış amele taifesinden dört adam, oradan gelip geçenlerin gözünde pek bir merak uyandırmıştı. Ahşap evlerin cumbalarından, pencerelerinden alıcı kuş gibi sokağı seyreden yaşlı kadınlar, dükkânlarının önüne çıkmış esnafların dillerinde türlü çeşit dedikodu peyda olmuştu.

Tarihi Sırlar Sarayı, kapılarını ilk defa bir arkeoloğa açıyordu. Güvenlik amiri, gerekli izin belgelerini inceledikten sonra, oradaki görevli arkadaşlarına açın talimatıyla dört görevli tarafından tarihi sarayın kapıları açıldığında arkeolog Uğur Bey kapının önünde kendisini bekleyen görevlilerin yanına gelerek tüm prosedürlerin tamam olduğunu ve burayı araştırmak için zamanlarının kısıtlı olduğu, ekibiyle hemen çalışmalara başlanması gerektiğini tekrar onlara hatırlatıyordu.

Orada bekleyen görevliler, başka kimselerin olup olmadığını sordular? Görevlilerden çakır gözlü olanı, cebinden çıkardığı cep telefonu ile bir yerlere telefon açıyor, sanki bu araştırmayı durdurmak için başka eller düğmeye basmıştı. Arkeolog Uğur Bey buna bir türlü anlam veremiyordu. Neden engel çıkarılmak isteniyordu ki? Yoksa tarihi Sırlar Sarayı’nda bizim bildiklerimizin ötesinde, açıklanamayan birbirinin, içine katlanmış kadim bir sır mı vardı diye şüphelenmeye başlamıştı. Hatta bu uluslar arası bağlantılı bir sır olabilir miydi?

Sonra, *“hadi canım saçmalıyorum herhalde”* diyerek az önce düşündüklerini bir kenara attı.

Elindeki belgeleri tekrar uzatarak resmi yerlerden aldığımız izin belgeleri olduğunu söyledi.

Adamın biri, belgeyi açıp okuduktan sonra belgeleri dosyaların içine koydu. Ve Uğur Bey’e dönerek, sordu:

“Emin misiniz?”

“Pardon, anlayamadım?”

“Emin misiniz Uğur Bey? Daha önce de yabancı arkeologlar, araştırmacılar, Sırlar Saray’ında araştırmalar yaptılar fakat birçoğu akli dengesini kaybedecek kadar psikolojik sendromlar geçirdiler ve daha sonra araştırmalarını yarıda bırakıp ülkelerine geri döndüler. Yani demek istediğim açıkçası siz buna hazır mısınız? Veya siz neyi araştıracağınızı biliyor musunuz?”

Uğur Bey:

“Evet, çok iyi biliyorum. Hatta az önce siz söylediniz neyi araştıracağımı, buraya araştırmak için gelenleri bu kadar korkutan neydi? İşte ben onu arayacağım ve ben kendi ülkemdeyim yabancı değilim belki de o her neyse veya hangi sırsa peçelidir. Kendini yabancılara açmıyordur, sadece abdestli ve misvağı olanlara sırrını veriyordur. Ne dersiniz amirim olamaz mı yani?”

Uğur Beyin söyledikleri, görevliyi şok etmişti adeta, tek bir kelime dahi konuşamadı...

Daha sonra Uğur Bey, orada beklemekte olan ekip arkadaşlarına seslendi:

“Bismillah, hadi çocuklar iş başı. Hazır mısın Murat Ustam?”

“Evet, hazırız hocam zımba gibiyiz inşallah.”

Uğur Bey’in ekibi, Uğur Bey’e bazen hocam bazen de usta diye hitap ederlerdi.

Uğur Bey:

“Gerekli olan teçhizatlar geldi mi? Kazma, kürek, el arabası, keski, ıspatula, su terazisi, fırça, süpürge, fotoğraf makinesi, el fenerleri, metre, ölçüm, çizim araç-gereçleri, kimyasal maddeler, sondaj aletleri, vs..”

“Her şey tamamdır usta.”

“Hadi Bismillah, birer çay içip başlayalım arkadaşlar çünkü bu gün yorucu bir gün olacak, hava kararmadan ilk kazmayı vurmamız lazım.”

Uğur Bey, tarih ve kültür konularına meraklı ve bu alanda başarılı bir arkeolog aynı zamanda açık havada çalışma yapmaktan hoşlanan, çok iyi bir gözlemci, araştırıcı, normalin üstünde genel yeteneğe ve özellikle sözel düşünme ve neden-sonuç ilişkisini ortaya çıkarabilme kuvvetine sahip bir kimse idi.

Daha sonra Arkeolog Uğur Bey, yaptığı bazı keşif ve gözlemler sonucu, bahçenin içindeki işaretili bir yeri göstermesiyle ekip arkadaşları onun işaret ettiği yere gelerek kazmaya başladılar.

Kazmacılar Besmeleyle kazmalarını kreklerini vura vura işaretili yerin olduğu toprağını kısa sürede darmadağın ettiler. Neredeyse bir insan boyunu aşacak kadar derin kazdılar ki bir gmye geldiklerini anlamışlar ve üstündeki toprağı üstün kr bir şekilde aldıktan sonra tamamıyla ortaya çıkardılar.

Ekipten Murat Bey, bir anda sanki başka bir şey grmşesine çukurda bir noktayı işaret ederek diğer arkadaşlarına kazmalarını söyledi. Diğerleri bu hareket üzerine arkadaşlarının gösterdiği yere baktıklarında, çok şaşırdılar. Gmnn hemen altında sıra sıra tahtalar durmaktaydı.

İşçiler elleriyle yerdeki toprağı kenarlara doğru süpürerek gmnn byk bir tahta zemin üzerine gömülmüş olduğunu gördüler. Arkeolog Uğur Bey bu tahtaların ne olduğunu anlamaya çalışıyor ve ekip arkadaşlarına sorup kendilerinin de bilmediğini duyunca her biri meraka düştü. Tahtalarının rmşlğn ve altlarının boş olup olmadığını hesaba katmadan çukura atlar atlamaz, üzerindeki beş kişinin ağırlığını çekemeyen tahta zemin muazzam bir atırdamayla birlikte stndekilerle karanlık boşluğa doğru kt.

Uğur Bey ve ekibinden birkaç kişiyle dipsiz çukura düşmeleri üzerine, yukarıdakilere birkaç kişi daha çağırarak düşenleri çıkarmalarında yardım etmelerini söylediler. Diğerleri bahçelere doğru koşarken yukarıdakiler çukurun dibine doğru seslendiler. Yukarıdakiler arkadaşlarının seslerini duyunca yaşadıklarına kanaat getirdiler. Yukarıdakiler beraberlerinde getirdiği halatları, yardıma gelen arkadaşlarının yardımıyla aşağıya sarkıtarak hem Arkeolog Uğur Beyi hem de diğerlerinin çıkmalarını sağladılar. Çukur fazla derin olmadığından hiç biri yaralanmamıştı. Lakin her birinin ağzında bir laf vardı ki aşağısının mis gibi koktuğuydu.

Arkeolog Uğur Bey, kör karanlığa rağmen aşağıda el fenerlerinin yardımıyla gözlerinin elverdiği ölçüde bazı duvar yazıları ve şekiller gördüğünü, bunları incelemek istediğini söylüyordu. Eski bir uygarlığın tarihi izlerini merak eden Uğur Beyin bu isteği üzerine eski yazılardan ve eski uygarlıkların tarihini bilir kimselerden ihtiyar bir Arkeolog olan arkadaşı Halil Hoca'yı dahi çağırılmıştı. Aşağı inip çıkmaları kolay olsun diye ekiptekiler oracıkta halatları da kullanarak bir merdiven yapmışlardı. Bu işin piri olmuş, uzman ve tecrübe sahibi olan arkeolog Halil Hoca gelene kadar, içeride bir tehlike olup olmadığını, çöküp çökme ihtimalinin olup olmadığını görmek için önden el fenerleriyle, ekipten iki kişi indirilmişti. Uğur Bey'in talimatıyla deneyimli Murat Bey ve ekip arkadaşı içeriye gezip geldikten sonra içeride büyükçe bir kemerli geçit olduğunu, ağzının duvarla örülmüş olup üzerinde taştan mermer bir kitabede kadim tarihe ait yazılar olduğunu söylediler. Mermer kitabenin etrafına ise sayısız vefk ve esmaların bir de nazar muskasının çakılı olduğunu, birkaç heykelin da geçidin iki yanına yerleştirilmiş olduğunu da söyleyince Arkeolog Uğur Bey daha da meraklanmıştı.

Usta Arkeolog Halil Hoca, Arapça'yı ana dili gibi hem konuşuyor hem de ebced ve cifir ilminden de çok iyi anlıyordu. Eskiden Galata Limanı'na girip çıkan gemi yüklerinin hesabını tutar, elinin altında türlü çeşit kitap bulundurur bir âlim kişiydi. Yaşı hemen hemen doksanlara gelmekteydi. Gün akşama dönüp etraf kararırken, doksanlık Halil Hoca Galata balyoslarının süslü arabalarına benzer ama daha ufak, iki atın çektiği bir arabayla tarihi Saraya gelerek kendisiyle birlikte gelen iki arkadaşının yardımıyla arabadan indi. Kamburundan dolayı iki büklüm olmuş, siması çizgi çizgi olmuş, iki sağlam asaya tutuna tutuna yürüyebilen bir piri faniydi. İçeriye gören ekip elemanlarıyla konuşup, Uğur Bey'in de çayını içtikten bir müddet sonra tedbiren beline bir ip bağlayıp merdivenlerden yavaş yavaş aşağıya indi. Ardından ekipten iki kişi, kazmalarıyla birlikte iki kişi daha ve Arkeolog Uğur Bey, halat merdivenden aşağıya indiler, ekipten birkaç kişiyi ne olur ne olmaz diye çukurun başına diktiler.

Daha önce çukura inen keşif ekibini tarifine birebir uyan bir dehliz önlerinde uzanıyordu. Neredeyse bir salon kadar geniş ve taşlarla örülü duvarlar, tam karşılarında taşlarla örülmüş kemerli geçit durmaktaydı. Geçidin tam ortasına mermer bir levha duruyor, üstünde tuhaf yazılar okunuyordu. Yanına, kabartma Hilal ve kandil resmi yapılmış, geçidin önüne birkaç tanede kartal heykeli yerleştirilmişti.

Halil Hoca önce duvarlara bakınıp sonra heykelleri ve geçidi inceledi. En son levhaya bakındıktan sonra nazarlıkları incelemeye başladı. Uğur Bey, Halil Hoca'ya burasının ne olduğunu sorunca, Halil Hoca:

“Burası Osmanlı'dan kalma gibi durur ama daha eski. Hazreti İsa aleyhisselam'dan altı yüz sene sonrasına ait gibi. O zamanlara ait dini semboller ve o döneme ait nazarlıkları,

melek ve havari heykelleriyle aynı yere konmuş. Levhada eski Arapça-Osmanlı'ca lisanında şu sözler yazılı;

“Aşk ölmedi, AŞK yeniden doğmayı bekliyor Afraze” diye yazılmış.

Uğur Bey:

“Sübhanallah! Çok şaşırdım doğrusu Halil Hocam.” Dedi.

AŞK DEHLİZLERİ

Ekip elemanlarının geçidi çeşitli ekipmanlarla kısa sürede açıp geçidi ortaya çıkarabileceklerini, ardından hazine olduğunu düşündüklerini söylemeleri üzerine Uğur Bey içeride ne olduğunun kendisini de meraklandığını söyleyerek istediklerini yapmalarını söyledi. Her biri çukurdan çıktıktan sonra ekiptekiler çeşitli delici aletleri ve ekipmanları tedarik etmeye gittiklerinde, Uğur Bey ve Halil Hoca ekiple beraber dehlizin tepe bahçedeki köşkün birinin ön bahçesinde kurulan sofraya oturarak oradakilerle birlikte yemek yediler. Yemek esnasında dehlizin varlığı kulağına dek geldiğinden dehlizden ne çıkacağını merak eden bir bakan ve askeriyeden bir Paşa da, maiyetinden birkaç kişiyle birlikte Sırlar Sarayı'na gelmiştiler. Yemek esnasında Uğur Bey kadim tarihle ilgili Halil Hoca'ya eski uygarlıkların tarihinde Afraze isminde birinin geçip geçmediğini sorduğunda ise, Halil Hoca ona, çok eski bir kitapta yazılanlara göre, Afraze meşhur Saliha ve hanım ricallerden birisinin olduğunu ve Akif adında Allah'ın Salih bir kuluyla eş olduğu bir de bunların hem kendi zamanlarında yaşayan insanlara hem de başka zamanlarda yaşayan insanlara çok büyük hizmetler ettiklerini ve en önemlisi bu iki salih insanın, zamanlar arası yolculuklara da çıkabildikleri, bu nedenle o dönemlerin halkları arasında da rivayetlere neden olduklarını kitapta yazılı bilgiler arasında yer aldığını söyledi.

O sırada Uğur Bey'in ekibi gelmiş ve dehlize inerek gerekli ekipmanları döşedikleri zaman, bakan ve paşa da, Uğur Bey ve beraberindeki arkadaşları Halil Hoca'yla tekrar hep birlikte aşağı indiler. Bakan Bey'in aklından geçen olası bir Bizans definesinin üzerine konmak, servetine servet katmaktı.